

THƯ CỦA TỔNG PHỤ DÒNG XITÔ NHÂN DỊP GIÁNG SINH 2022

CÙNG NHAU CHIÊM NGẮM CHÚA GIÊSU

Anh chị em rất thân mến, sau những bận rộn dịp Tổng công nghị, giờ đây cho phép tôi viết cho anh chị em một bức thư ngắn nhân dịp Giáng sinh. Vào lúc này, tôi nghĩ các bài diễn văn khai mạc và bế mạc Tổng công nghị đã đến với anh chị em bằng hầu hết các ngôn ngữ, và tôi chắc chắn rằng các bề trên của anh chị em đã, hoặc sẽ chia sẻ với anh chị em kinh nghiệm về thời điểm rất quan trọng này trong đời sống của toàn Dòng, cũng như về các quyết định và văn kiện mà Tổng công nghị bày tỏ để hỗ trợ cho hành trình của toàn Dòng trong những năm tới.

Theo chân thánh Phêrô để bước theo Chúa Kitô

Tất cả chúng ta đều biết đến đoạn mô tả ngắn gọn nhưng mạnh mẽ mà *Hiến chương Đức ái [Carta Caritatis]* nói về các cuộc họp của các bề trên trong Dòng: “*Khi các ngài nói về phần rỗi các linh hồn mình: các ngài sẽ ấn định điều gì phải được chỉnh đốn hay thêm vào trong việc tuân giữ thánh Luật và những chỉ thị của Dòng; các ngài sẽ phục hồi thiện ích chung của sự bình an và đức ái huynh đệ*” (*Hiến chương Đức Ái*, chương 7,2).

Chắc chắn rằng mỗi cuộc Tổng công nghị đều trình bày những khía cạnh tích cực và cả tiêu cực nữa, những khoảnh khắc của ân sủng và hiệp thông huynh đệ, cũng như những xung đột và tranh dành quyền lực. Tất cả là một phần của việc “đi chung cùng nhau”, nghĩa là của đường hiệp hành của các môn đệ Chúa Kitô. Chúng ta đừng để bị vấp phạm, hoặc bị nản lòng vì sự nhỏ nhen của mình, nhưng trên hết, chúng ta đừng quên tạ ơn Chúa đã gìn giữ chúng ta cùng nhau tiến bước trong cuộc hành trình này, giúp chúng ta làm tươi mới lại cảm nghiệm về vẻ đẹp ơn gọi và sứ vụ của chúng ta.

Như tôi đã nói trong *Diễn văn Bế mạc*, thời điểm ân sủng lớn nhất trong Tổng công nghị vừa qua, chắc chắn đó chính là cuộc gặp gỡ với Đức Giáo hoàng Phanxicô, và bài huấn từ mà ngài đã dành cho chúng ta vào ngày 17 tháng 10 vừa qua [2022]. Chúng ta đã cảm nghiệm được sức mạnh biết bao của Phêrô ở trong Giáo hội, đáng

có sứ mệnh phục hồi trong chúng ta, và giữa chúng ta, như *Hiến chương Đức ái* đã nói: “*phục hồi thiện ích chung của sự bình an và đức ái huynh đệ*”.

Đức Giáo hoàng Phanxicô đã gợi ý cho chúng ta những gì cần phải được “chấn chỉnh và thăng tiến” giữa chúng ta, để đời sống của toàn Dòng có thể phục vụ phần rỗi linh hồn chúng ta và toàn thể nhân loại. Vì thế, tôi liền cảm thấy rằng, nhiệm vụ đầu tiên phải đảm nhận khi bắt đầu phục vụ với tư cách là Tổng phụ khóa thứ hai chính là cùng với tất cả anh chị em đón nhận những lời của Đức Giáo hoàng như một dấu chỉ, được Chúa Thánh Thần linh hứng và dẫn dắt, để chúng ta tiếp tục hành trình chung của mình. Vì chỉ khi theo chân thánh Phêrô, thì chúng ta mới bước theo Chúa Kitô, và chỉ khi theo Chúa Kitô thì chúng ta mới chắc chắn không bị lạc lối, không đánh mất căn tính của đặc sủng nơi chúng ta, ngay cả việc tuân giữ các luật lệ của chúng ta dù có khác nhau trong sự đa dạng của nó.

Đặc sủng của việc cùng tuân giữ luật Đức Kitô

Tôi muốn tập chú vào từ “tuân giữ” trong lá thư Giáng sinh này, những lá thư tiếp theo tôi sẽ triển khai những chủ đề khác trong bài huấn từ của Đức Giáo hoàng mà chúng ta chắc chắn cần phải đào sâu hơn nữa.

Như mọi người chúng ta đều biết Dòng của chúng ta có tên chính thức là *Dòng Xitô*. Như Đức Giáo hoàng cũng đã nói, phẩm tính của việc “tuân thủ chung” chính là để phân biệt chúng ta với những việc “tuân thủ đặc biệt” khác, chẳng hạn như “việc tuân giữ nghiêm ngặt” [của dòng Xitô Nhật Phép].”

Đức Giáo hoàng đã trả lại giá trị cho cách diễn đạt vốn bị coi thường, cho chúng ta thấy cách chúng ta có thể sống việc tuân giữ một cách rất đặc biệt. Thật là vô ích khi so sánh các lối sống khác nhau, không chỉ giữa các Dòng tu mà ngay cả giữa các Hội dòng và các cộng đoàn. Không hiếm khi sự tranh đua trong việc tuân giữ các lễ luật đã tạo ra sự căng thẳng ngay cả giữa các đan sĩ trong cùng một cộng đoàn. Đúng hơn, việc tuân giữ lễ luật từ trong chính nội tâm mới là điều quan trọng. Việc tuân giữ của chúng ta sẽ không tốt đẹp hơn nếu như chúng ta so sánh mình với người khác ở vẻ bề ngoài, nhưng chính là sống theo đường lối Tin Mừng, đặt Chúa Kitô ở trung tâm. Đức Giáo hoàng giúp chúng ta hiểu rằng, việc tuân giữ lễ luật theo một cách hình thức thì sẽ không sinh ích lợi gì, nhưng nó trở nên sinh động hóa nếu chúng ta biết kết hợp hai chiều kích sâu xa là sự chú tâm chiêm niệm và tình hiệp thông huynh đệ.

Thật tuyệt vời khi nghe Đức Giáo hoàng nói rằng hai yếu tố căn bản này của đời sống Kitô hữu, được ghi khắc trong đặc sủng của chúng ta, đó chính là quà tặng ân sủng để chúng ta luôn bước theo Chúa Kitô với niềm hân hoan và hy vọng. Thật vậy, Đức Giáo hoàng Phanxicô nói: “*Hồng ân thánh hiến mà chúng ta đã đón nhận không bao giờ hết kinh ngạc, và mang lại cho chúng ta niềm hân hoan: chúng ta được quy tụ trở thành cộng đoàn của Chúa, như chúng ta đang thể hiện, dù không hoàn hảo, không đồng nhất, ..., nhưng chúng ta được Chúa quy tụ, được tham gia, được kêu gọi hiện hữu và cùng nhau bước theo Đức Giêsu, là vị Tôn Sư và là Đức Chúa của chúng ta. Thừa anh chị em, đó chính là nền tảng cho tất cả mọi điều khác. Cám ơn anh chị em đã nhấn mạnh việc “đi chung cùng nhau” này, và tôi khuyến khích anh chị em hãy khơi lên những khát vọng và hãy vui vẻ tuân giữ luật chung của Chúa Kitô.*”

Chỉ bằng cách bắt đầu lại với lòng biết ơn đối với ơn gọi của mình, đối với đặc sủng mà tất cả chúng ta đã lãnh nhận, và đối với ơn gọi, cùng nhau sống ơn gọi đó, thì chúng ta mới có thể thực sự “*phục hồi thiện ích chung của sự bình an và đức ái huynh đệ*”, không chỉ cho chính chúng ta, và giữa chúng ta, mà còn cho cả thế giới mà hôm nay, hơn bao giờ hết, có một nhu cầu sống còn về điều này.

Cùng nhau chiêm ngắm Chúa Giêsu

Vì vậy, anh chị em phải hiểu rằng, việc tín thác đầu tiên và căn bản được mời gọi đối với anh chị em sau Tổng công nghị này, cũng như tôi với tư cách là Tổng phụ, đó là *cùng nhau chiêm ngắm Chúa Giêsu Kitô*, điều tiên quyết chúng ta phải thực thi, không phải nhìn vào những xoi mói đời tư của nhau, mà là chiêm ngắm chính Chúa Kitô. Nếu chúng ta không ngược nhìn lên Chúa Kitô trước tiên, chúng ta luôn phán xét, lên án và chia rẽ trong chính cộng đoàn mình.

Thay vào đó, khi chúng ta cùng nhau ngây ngất chiêm ngắm Chúa Giêsu, chúng ta khám phá ra mình được hiệp nhất với Người, bởi sự hiện diện của Người, bởi cái nhìn thân mật của Người, bởi lời nói thân thương của Người, bởi tình yêu nồng nàn của Người dành cho tất cả chúng ta. Đó là một kinh nghiệm mà Đức Giáo hoàng kêu gọi chúng ta thực hiện trong toàn Dòng, trong mỗi cộng đoàn cũng như giữa các bề trên. Đó là kinh nghiệm mà toàn thể Giáo hội được kêu gọi thực hiện, cũng như tất cả các Kitô hữu được mời gọi như thế, để luôn tái khám phá sự hiệp nhất, sự hiệp thông, vốn không phải là công việc của chúng ta, nhưng là sự phản chiếu chói sáng của khuôn mặt Chúa Kitô trong chúng ta. Như Chúa Giêsu đã hứa với chúng ta rằng, hãy làm cho cả thế giới tin nhận rằng Người Con đã được Chúa Cha sai đến để cứu độ nhân loại (x. Ga 17, 21).

Đức Giáo hoàng đã vạch ra một cách đơn giản cách thức “cùng nhau tuân giữ luật của Đức Kitô”, như một thực hành cầu nguyện và suy niệm quen thuộc với chúng ta trong trường học đức ái của thánh Biển Đức, thánh Bênêđô và truyền thống Xitô của chúng ta là: “Hãy chiêm ngắm Chúa Giêsu, giống như một đứa trẻ quan sát cha mình, hoặc người bạn thân nhất của mình. Hãy ngược nhìn lên Chúa trong cung cách làm việc, vẻ mặt của Người, đầy yêu thương và bình an, có lúc phần nộ trước thói đạo đức giả và cao ngạo, nhưng cũng có lúc lo lắng và đau khổ trước cuộc khổ nạn. Hãy cùng nhau nhìn về một hướng, không phải riêng lẻ; nhưng chung cùng nhau. Mỗi người hãy cùng nhau làm như vậy theo ơn của riêng mình, vì chắc chắn rằng mỗi người có lịch sử tính độc đáo của riêng mình và không thể bắt chước.”

Với những lời này, trước hết mời gọi chúng ta hãy dừng lại, bớt chút thời gian để ngược nhìn lên Chúa, lắng nghe Lời Người và cầu nguyện. Việc cùng nhau tuân giữ luật của Đức Kitô này là một điều khẩn thiết cho hết thảy chúng ta, mặc dù có rất nhiều nhu cầu cấp thiết khác nữa mà chúng ta phải đối mặt. Chúng ta cần nó bởi vì những ai nhìn vào Chúa Giêsu thì không nhìn vào một hình ảnh tĩnh mà nhìn vào một khuôn mặt sống động. Mà khi chúng ta nhìn lên Người, chúng ta được toả sáng nhờ sự biến đổi của Chúa Thánh Thần. Nhìn vào Đức Kitô, “cách làm việc, khuôn mặt đầy yêu thương và bình an, có lúc phần nộ trước thói đạo đức giả và khép kín, cũng

có lúc bối rối đau khổ trước cuộc khổ nạn”, chúng ta nhận ra rằng tất cả chúng ta thấy nơi Người trở thành của chúng ta, rằng cách làm của Người trở thành của chúng ta, khuôn mặt của Người trở thành khuôn mặt của chúng ta, cái nhìn của Người trở thành cái nhìn của chúng ta. Chúng ta nhận ra rằng tình yêu và sự bình an của Ngài xâm chiếm trái tim và các mối liên hệ của chúng ta. Do đó, chúng ta cũng được ban cho sự thật của Người khi đối mặt với thói đạo đức giả, của chính chúng ta hay của người khác, cũng như tình trạng hỗn loạn và thống khổ của Người để được phó thác cho Chúa Cha và được sống bày tỏ sự chia sẻ trong tình trạng hỗn loạn và thống khổ của rất nhiều người trong chúng ta, nơi các anh chị em mình. Khi chúng ta nhìn Chúa Giêsu với sự chú ý và khao khát, chúng ta nhận ra rằng Người ngày càng trở thành chủ thể của cuộc đời mình, đến sống trong chúng ta, ban cho chúng ta sự hiệp thông con thảo của Người với Chúa Cha trong hồng ân Chúa Thánh Thần.

Như những mục đồng và những nhà đạo sĩ

Đức Giáo hoàng Phanxicô nhấn mạnh rằng: “hãy cùng nhìn về một hướng, không phải riêng lẻ; nhưng chung cùng nhau,” Điều đó có nghĩa là gì? Tại sao ngài nhấn mạnh vào điều này?

Đây không phải là một cái gì đó để hiểu, nhưng để trải nghiệm, bởi vì khi trải nghiệm nó, người ta mới hiểu, người ta sẽ thấy rằng đó là sự thật, là điều thiện hảo, là hoa trái.

Chúng ta thường thấy rất nhiều sự thờ ơ và chia rẽ đến từ cách chúng ta đối xử với nhau. Chỉ bằng cách nhìn lên Chúa Giêsu và bắt chước cái nhìn của Người đối với chúng ta và những người anh chị em của mình; chúng ta mới khám phá ra một ánh sáng mới cho chính mình và cho người khác. Cái nhìn đúng đắn về mọi người và mọi vật không phải của chúng ta, mà là của Chúa của sự thật và lòng thương xót. Cùng nhau nhìn lên Chúa Giêsu, như chúng ta nên làm trong mọi sinh hoạt cộng đoàn, trong mọi cử hành phụng vụ, đặc biệt là trong Bí tích Thánh Thể, nơi chúng ta khám phá ra rằng Chúa Giêsu “thấy chúng ta hiệp nhất cùng nhau.” Khi có cái nhìn trên, chúng ta lập tức nhận ra chúng ta là anh chị em, trong chính Người. Chúa Kitô có một cái nhìn hiệp nhất, tạo nên sự hiệp thông. Chúa Kitô có cái nhìn của Chúa Cha, Đấng nhìn nhận tất cả chúng ta là con cái của Người, tất cả như một đoàn chiên và một Thân Thể của Con Một.

Nhận ra điều này trước hết đòi hỏi chúng ta một thái độ khiêm tốn, chấp nhận rằng chúng ta luôn cần phải đi qua Chúa Giêsu để được hiệp nhất, yêu thương, cùng nhau bước đi và sống ơn gọi và sứ vụ của mình.

Trong Tin mừng thánh Gioan ghi lại rằng, một số người Hy Lạp đã đến gặp các môn đệ với yêu cầu: “chúng tôi muốn được gặp ông Giêsu!” (Ga 12, 21). Họ cũng muốn cùng nhau gặp Người. Khi được báo trước về ước muốn này, Chúa Giêsu hiểu rằng sứ vụ Phục sinh của mình đã được hoàn thành: “Đã đến giờ Con Người được tôn vinh. Quả thật, Thầy nói cho anh em hay, nếu hạt lúa mì gieo vào lòng đất không chết đi, thì nó vẫn trơ trọi một mình; còn nếu chết đi, thì sinh nhiều hoa trái” (Ga 12, 23-24).

Có lẽ chính vì lý do này, Đức Giáo hoàng đã mời gọi chúng ta cùng nhau chiêm ngắm Chúa Giêsu, để sứ vụ của Chúa Kitô có thể được hoàn thành nơi chính chúng ta, trong Dòng của chúng ta, những hạt lúa mì đặc sủng của chúng ta có thể sinh “nhiều hoa trái” trong Giáo hội và cho thế giới, hoa trái của sự hiệp thông, của tình huynh đệ đại đồng mà chúng ta được mời gọi hiến mạng sống mình.

Ngay cả những mục đồng đơn sơ nhất ở Bêlem, hay các nhà đạo sĩ tài giỏi đến từ phương Đông, cũng muốn cùng nhau gặp gỡ Chúa Giêsu. Chúng ta cũng gặp Chúa cách cá vị và chia sẻ với mọi người lời mời gọi được diễn tả trong mỗi cánh thiệp, như món quà Giáng sinh quý giá nhất mà chúng ta có thể trao tặng nhau rằng: “Chúng ta hãy hân hoan đi gặp Chúa!”

Fr. Mauro - Giuseppe Lepori O. Cist.,

Tái bút: Từ ngày 11 tháng 1 đến ngày 13 tháng 2 năm 2023, tôi sẽ tĩnh tâm tại một đan viện ở Anh Quốc trong “tháng nghỉ phép”, trong thời gian đó tôi muốn dừng lại để chiêm ngắm Chúa và lắng nghe Lời Người, để Người có thể giúp chúng ta cùng nhau bước theo Người trên con đường mà Người đang vạch ra trước mắt chúng ta. Cảm ơn anh chị em đã tôn trọng thời gian tĩnh tâm này của tôi, chỉ liên hệ với tôi khi có việc gì hết sức khẩn cấp. Tôi luôn hiệp thông cầu nguyện cho anh chị em trong các giờ kinh nguyện của tôi hằng ngày, và tôi cũng phó thác sứ vụ và bản thân tôi cho lời cầu nguyện của anh chị em cho tôi.

Chúc Giáng Sinh an lành và Năm mới đầy tràn ân lộc! MG